

[Statsministeren.]

og udviklingslandene om retningslinjer for deres fremtidige økonomiske og bistandspolitiske samarbejde. Vi vil virke for, at denne enighed omsættes i omfattende og samtidig realistiske internationale programmer, der kan føre til en virkelig forbedring af levevilkårene i den tredje verden.

Vi vil derfor også medvirke til foranstaltninger, der åbner mulighed for en varig forøgelse af udviklingslandenes eksportindtægter. Vi vil selv fortsat stille mod at opfylde målsætningen om en u-landsbistand på 0,7 pct. af nationalproduktet ved udgangen af 1970'erne. Vi vil styrke det direkte samarbejde med de fattigste af u-landene for at bidrage til en social udvikling, som kan modvirke undertrykkelse af forskellig art.

Den største udfordring, EF-landene er stillet over for, ligger på lidt længere sigt i at medvirke til at løse udviklingslandenes problemer.

EF må også blive et vigtigt instrument for behandling af energiproblemerne. De er jo kommet i søgelyset igen efter den sidste forhøjelse af oliepriserne.

Men et så vidtspændende problem må behandles på mange planer. Den dialog mellem industrilandene og udviklingslandene, herunder også producentlandene, som begyndte i Paris i april måned, genoptages i næste uge. Vi håber, at der herigennem banes vej for praktiske og jordnære drøftelser vedrørende de meget store problemer.

Samtidig må energisamarbejdet udbygges mellem forbrugerlandene.

Det er allerede et fremskridt, at vi inden for det internationale energiagentur, der jo består af en lang række industrilande, har fået opbygget automatisk virkende foranstaltninger, som sættes i værk under en eventuel ny forsyningskrise. Men der er behov for, at energiagenturet skaber et effektivt program også for en langsigtet energipolitik.

Vi må naturligvis selv her i landet til-

stræbe de størst mulige besparelser i energiforbruget, således at den årlige vækst kan holdes inden for 2 pct.

Regeringen vil søge dette gennemført bl.a. gennem sparekampagner, bedre bygningsisolering og rationel udnyttelse af forskellige energiformer både inden for opvarmningssektoren og til erhvervsformål.

Regeringen vil sikre, at miljøsynspunkter kommer til at indgå i de energipolitiske overvejelser.

Det er samtidig af afgørende betydning for en langsigtet energipolitik, at vi får taget stilling til, om elektricitet skal fremstilles på basis af olie og kul, eller om vi skal begynde at indrette os på anvendelse af andre energiformer.

Regeringen vil derfor søge at få lov om elforsyning, lov om elektriske stærkstrømsanlæg og lov om atomanlæg m.v. gennemført. Atomanlægsloven vil først blive sat i kraft ved gennemførelsen af en særlig lov, og det principielle spørgsmål om anvendelsen af kernekraft som energikilde vil tinget derfor efter en grundig debat få lejlighed til at tage stilling til senere i folketingsåret.

Samtidig overvejer regeringen mulighederne for, at Dansk Olie og Naturgas A/S kan deltage i efterforskning og indvinding af olie og naturgas, og vi vil fremskynde forberedelserne til forsyning med naturgas. Det vil også være naturlige elementer i en samlet energipolitik, at uranundersøgelserne i Grønland udvides. Der må søges gennemført udviklingskontrakter med dansk industri, for at energihjæpekilder som vindkraft og solfangersystemer m.v. kan realiseres. Med andre ord, regeringen lægger stor vægt på, at der nu tilrettelægges en konstruktiv energipolitik. Det vil i øvrigt også styrke bestræbelserne for at løse nogle af de grundlæggende økonomiske problemer, som vi står over for.

For regeringen og folketingets partier har det helt dominerende spørgsmål i det sidste